

LĂNG KÍNH

CỦA Thủy QUA

NHỮNG ĐA GIÁC SẮC MÀU

📍 QUỲNH HOA

NGUYỄN THU THỦY - GIẢNG VIÊN KHOA CÁC KHOA HỌC
LIÊN NGÀNH, ĐHQGHN LÀ MỘT TRONG SỐ ÍT CÁC NGHỆ SĨ
TIÊN PHONG TRONG NGHIÊN CỨU VÀ THỰC HÀNH PHONG
CÁCH TRANH ĐA GIÁC Ở VIỆT NAM.

Với triển lãm cá nhân đầu tiên năm 2021 mang tên "Ghép ký ức" - trình làng 36 tác phẩm acrylic theo trào lưu nghệ thuật pop-art, nữ họa sĩ đã tạo được dấu ấn cá nhân riêng, từng bước định vị được thương hiệu của mình. Cùng sự chăm chỉ và sức sáng tạo mãnh liệt, Nguyễn Thu Thủy và triển lãm đa giác thứ hai - "Lăng kính của Thủy" một lần nữa gây bất ngờ cho công chúng yêu nghệ thuật.

Điểm sáng tạo riêng của Nguyễn Thu Thủy so với nhiều họa sĩ khác theo đuổi phong cách này là gì? Và công chúng trông đợi điều gì ở triển lãm đa giác cá nhân thứ hai của chị?

Sử dụng đa giác ở một khía cạnh nào đó chính là cubism (lập thể). Khi mới xuất hiện khái niệm "lập thể" được sử dụng để ngụ ý về những hình lập phương kỳ quặc được sử dụng, với những bề mặt gần như đơn sắc, xám, nâu, những đường thẳng không hoàn thiện, những hình khối đan xen lẫn nhau. Sau này, với sự phát triển của công nghệ, các nghệ sĩ digital art (nghệ thuật số) đã tạo ra một trường phái lập thể mới, sử dụng hàng ngàn khối hình học đơn giản, chủ yếu là tam giác, đặt cạnh nhau để tạo ra các bố cục góc cạnh gọi là polygon hay low poly. Việc

sử dụng phong cách low poly xuất hiện từ những ngày đầu của hoạt hình 3D và theo thời gian, trở thành một xu hướng thiết kế, đặc biệt là trong digital art.

Tôi đặc biệt ngưỡng mộ Pablo Picasso, người đã khởi xướng phong cách lập thể ở châu Âu những năm đầu thế kỷ 20, ông là nguồn cảm hứng dẫn lối của nhiều nghệ sĩ. Một nghệ sĩ khác trên thế giới cũng đóng đinh với phong cách này là họa sĩ và nhà điêu khắc Tây Ban Nha Okuda San Miguel (1980), với nhiều tác phẩm sử dụng hình khối màu cầu vồng, nổi tiếng nhất là mái vòm nhà thờ ở đền Kaos.

Trên thực tế, sử dụng polygon hay low poly vào tranh vẽ trên vải canvas hay trên tường không phải là phong cách được nhiều họa sĩ lựa chọn. Tôi theo đuổi phong cách này phần nhiều là vì tôi vốn là một họa sĩ chuyên ngành đồ họa, bởi thế nên các khối đa giác, hình học... là ngôn ngữ tạo hình không hề xa lạ.

Khi bắt đầu với phong cách đa giác, chủ đề chính trong các tác phẩm của tôi là chân dung và cơ thể phụ nữ, đó cũng là hướng sáng tác mà tôi đặc biệt yêu thích với thể loại tranh độc bản.

Sau một thời gian tìm tòi, nghiên cứu và khám phá, tôi muốn thể nghiệm phong cách này ở nhiều chủ đề hơn, quan sát và khắc họa thế giới đời thường với lăng kính của riêng mình, ống kính vạn hoa với nhiều sắc màu rực rỡ. Tôi muốn thể hiện thế giới động vật, cỏ cây hoa lá... bằng màu sắc thật tự nhiên, thật đời, thật sáng, đầy năng lượng. Những mảnh ghép đẹp để được biến đổi vô thường, tạo nên góc nhìn đa diện về thế giới. Những bức tranh khi đứng gần chỉ thấy là những khối hình học nhưng khi đẩy ra xa lại mang đến những tưởng tượng bất ngờ tùy theo từng góc quan sát cũng

như cảm xúc của người xem.

Nếu như ở triển lãm đa giác đầu tiên "Ghép ký ức", tôi sử dụng một số hóa chất để tạo nên các dòng màu tan chảy thì tại "Lăng kính của Thủy", tôi lại sử dụng những mảnh báo được cắt và dán để tạo nên sự khác biệt về chất liệu và ánh sáng lấp lánh trên bề mặt tranh.

Một điểm khác biệt nữa, số lượng đa giác được sử dụng nhiều hơn, các mảnh ghép được chia diện nhỏ hơn để tạo nên đa dạng sự biến đổi. "Lăng kính của Thủy" chính là sự tôn thờ của chính tôi với chính những tác phẩm mà tôi tạo ra. Bởi nghệ thuật cũng như tình yêu, đều cần phải khoe ra, đem soi nó dưới ánh sáng mặt trời với đủ các cung bậc tự hào, tự ngưỡng.

Vừa là người sáng tác, vừa là một nhà giáo, hai tâm thế đó có sự khác nhau nào trong con người chị?

Là một nhà giáo hơn 20 năm, tôi là người khá nguyên tắc, bám sát bài giảng, luôn quan tâm đến tính logic của vấn đề và cố gắng đặt mục tiêu để người học có thể hiểu và thực

hành được những nội dung truyền tải. Khi dạy về Marketing, Xây dựng thương hiệu hay Hành vi người tiêu dùng, tôi luôn nhắc nhở sinh viên phải hiểu khách hàng - công chúng để sáng tạo ra những sản phẩm thỏa mãn nhu cầu của họ. Những môn học tôi giảng dạy phần nào có liên quan đến sáng tạo, song hướng đến một nhóm khách hàng cụ thể.

Với tâm thế một nghệ sĩ, tôi cho phép mình có nhiều khoảng phá cách và tự do hơn. Không giới hạn mình trong một khuôn khổ mà sáng tạo ở nhiều góc độ, mở rộng mình trong nhiều cách nghĩ. Tôi vẫn luôn nghĩ tới công chúng, ở đây là những người sẽ thưởng lãm và đồng cảm với cảm xúc của mình thông qua những tác phẩm nghệ thuật. Tôi chủ động hơn, thoáng hơn, bay bổng hơn trong thế giới của riêng mình, với hy vọng cái đẹp sẽ luôn tự tìm được sự đồng điệu

giữa những tâm hồn.

Có một điểm chung giữa hai vai trò, đó là tinh thần làm việc tập trung, nghiêm túc, cẩn trọng. Thời trẻ, tôi có thể dạy hơn mười tiết một ngày, thì giờ đây tôi cũng tập trung làm gốm hay vẽ tranh quên hết cả thời gian.

Chị vừa nói mình có thể lao động quên hết cả thời gian, vậy chị sắp xếp như thế nào để cân bằng giữa sự nghiệp - đam mê với gia đình?

Quá nửa đời người, tôi đã chia cuộc đời mình thành các đoạn, khám phá tốt cùng những năng lực bản thân như giảng dạy, nghiên cứu khoa học, khám giá thế giới, một người

vợ, một người mẹ, một họa sĩ.

Nếu như trước kia có những thời gian tôi phiêu du nhiều tháng với những hành trình khám phá thế giới, nay tôi lại đi tìm tĩnh ngòi hàng giờ đồng hồ để lặn mẩn làm men hay chơi với những ô màu đa giác trên tranh. Mỗi chặng, tôi tìm được một sự thích nghi với chính mình.

Và một may mắn nữa là đến thời điểm này của cuộc đời, các con trai của tôi đều đã lớn, cũng đã được mẹ dạy từ tấm bé là phải độc lập và tự lo cho bản thân mình.

Quan điểm sống và sáng tác của chị là gì?

Là một họa sĩ đồ họa khá sớm (từ năm 1996) nhưng với hội họa, tôi cho rằng bản thân mới đang bước những bước đi đầu trong một chặng đường dài. Khởi động muộn hơn so với bạn bè, đồng nghiệp cùng trang lứa, bởi thế tôi cố gắng tìm cho mình một

con đường riêng song vẫn có sự gắn gũi và phát triển của gần 30 năm hoạt động trong lĩnh vực đồ họa. Tôi yêu cái đẹp và luôn cố gắng khắc họa thế giới xung quanh mình một cách đẹp đẽ, lung linh, rực rỡ và lan tỏa năng lượng, khát khao sống vui tới tất cả mọi người.

Tôi đang vẽ thế giới của mình thông qua lăng kính riêng, bằng những mảng màu đa giác rực rỡ và biến đổi. Qua các tác phẩm, tôi tự họa phần dương tính mạnh mẽ, sự khát khao muốn làm chủ chính mình của người đàn bà. Tôi cũng khắc họa bản ngã đa diện, tìm hiểu, khám phá bản thân ở những lĩnh vực khác nhau để rồi lắng đọng lại thật sâu. Đó cũng là quá trình TÔI đi tìm TÔI, biểu hiện phong cách bản thân bằng thủ pháp nghệ thuật của riêng mình, để tạo nên những mảnh ghép đẹp đẽ, tạo nên sự biến đổi năng lượng trên một nền vĩnh cửu của nguồn sống.

Xin cảm ơn họa sĩ!